

עת"א 49820/04/17 - שירות בתי הסוהר נגד טארק עמאר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 49820-04-17 שירות בתי הסוהר נ' עמאר(אסיר)

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
המבקשת	שירות בתי הסוהר
נגד	
המשיב	טארק עמאר

החלטה

בפני בקשה להארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד למשך 6 חודשים נוספים, החל מיום 13/5/17.

נימוקי הבקשה

- המשיב מרצה עונש מאסר עולם לא קצוב, שנגזר עליו ביום 3/7/01, לאחר שהורשע בעבירת רצח. החל את תקופת מאסרו מיום 31/12/99. מוחזק בהפרדה מיום 15/5/15. ההחלטה השיפוטית האחרונה להארכת הפרדה ניתנה ביום 17/11/16.
- מטרת המשך החזקת האסיר בהפרדה נועד לשם שמירה על הסדר והביטחון בבית הסוהר, שמירה על שלומו ובריאותו של המשיב עצמו.
- הבקשה מסתמכת על מידע חסוי שהוגש לבית המשפט. פרפרזות ממנו הועברו לב"כ המשיב.
- גורמי שב"ס סבורים שיש צורך בהחזקתו בהפרדת יחיד. אין מניעה רפואית וטיפולית להמשך החזקתו של המשיב בתנאי הפרדה.

המבקשת צירפה מס' מסמכים עליהם היא מסתמכת בבקשתה:

- הכרעת הדין וגזר הדין.
- פרוטוקול הדין וההחלטה בבקשה הקודמת האחרונה, להמשך החזקה בהפרדה מיום 17/11/16 בתיק עת"א 2544/11/16.
- פנייתה של היועמ"ש של מחוז הצפון בשב"ס לפרקליטות בבקשה לפנות לבית המשפט ולבקש הארכת הפרדה, שם פורטו נתונים נוספים בעניינו של העותר: שפוט לעונש מאסר בלתי קצוב בגין ביצוע עבירת רצח, חבלה גופנית

חמורה, תקיפה ושהייה בלתי חוקית. במהלך מאסרו המשיך לבצע עבירות נוספות כולל תקיפת אסירים, הורשע ונדון לתקופות מאסר נוספות, מוגדר כאסיר הפרדה.

· תצהיר רכז וועדת ההפרדות, לפיו התקיים דין בוועדת ההפרדות בעניינו של המשיב ביום 23/4/17. חברי הוועדה הציגו, כל אחד בתחומו המקצועי, את עמדתו. בפני הוועדה הוצגו מסמכים וחוות דעת רופא, כי אין מניעה רפואית להמשך הפרדתו, חוות דעת טו"ש המאשרת כי אין מניעה סוציאלית/טיפולית להחזקת האסיר בהפרדה, עמדת האסיר המתנגד להמשך הפרדה.

בפתח הדיון ביקשה ב"כ המשיב שבית המשפט יורה למבקשת להמציא לידיה את פרוטוקול הדיון והסיכום בוועדת ההעברות, כפי שביקשה בבקשה בכתב שהגישה בסמוך לפני מועד הדיון. הבקשה נדחתה בהחלטה מנומקת שניתנה בתחילת הדיון.

טענות המשיב

· המשיב מוחזק בהפרדה תקופה של כ- 3 שנים, הוא מוגדר כ"אסיר הפרדה" וגם כ"אסיר התראה". בשל הגדרות אלה, הנחיות הביטחון כלפיו הינן חמורות ביותר. נשללה ממנו זכות לטלפון.

· הרקע להחלטה הראשונית להחזקת האסיר בהפרדה היה אירוע דקירה בו היה מעורב המשיב בחודש מאי 2015 כששהה בבית סוהר איילון. לא הוגש נגדו כתב אישום בגין האירוע והוא אף לא נחקר. לא ניתנה לאסיר זכות הטיעון בקשר לאירוע הדקירה. לא נפתח תיק חקירה פלילי נגדו.

· עבירות המשמעת בגין נשפט המשיב משמעתית אינן ברף הגבוה.

· הידיעות המודיעיניות בעניינו לא התגבשו לכדי ראיות. יש בכך כדי להעיד על איכות המידעים.

· למרות שהמשיב הינו "אסיר פלילי" מועלות נגדו טענות בדבר מעורבות וקשר עם גורמי טרור וכוונות לביצוע פיגוע. טענות אלה מעלות תהיות.

· יש הצדקה לזימונו של הקמ"ן על מנת שימסור פרטים ויבהיר בקשר למידע המודיעיני. ב"כ המשיב מטילה ספק האם המידע המודיעיני הונח במלואו בפני בית המשפט.

דין

המשיב עתר לאחרונה נגד ההחלטה המנהלית שמנעה ממנו שיחות טלפון - עת"א 40133/01/17. העתירה נדחתה בהחלטה מיום 19/4/17. במסגרת הדיון באותה עתירה עיינתי במידעים המודיעיניים המשתרעים על פני עשרות עמודים. קבעתי שהמידעים מלווים את האסיר מתחילת מאסרו, יש בהם פירוט של קשריו הענפים, הסיכון הנשקף ממנו גם כלפי אנשי סגל, מידעים המצביעים על התנהלות שלילית והתנהגות בעייתית, קשרים ענפים עם אסירים ביטחוניים, פעילויות שונות לקידום מעמדו בקרב האסירים, פרטים לגבי היכולת והקשרים שלו. המידעים הינם בעלי ערכיות גבוהה ומהימנות גבוהה. מצאתי שמניעת שיחות הטלפון נועדה לשבש את פעילותו ואת האפשרות להוציא את כוונותיו לפועל.

בהחלטה האחרונה להארכת החזקה בהפרדה - עת"א 2544/11/16, מיום 17/11/16 קבע בית המשפט בהחלטתו :

"המשיב... הוכנס להפרדה לאחר שדקר אסיר אחר, בהמשך התקבל מידע אודות תכנון שלו לגרום לביצוע פיגוע במטרה לשנות את סיווגו לאסיר ביטחוני ממניעים כלכליים..."

בדיון שנערך בפני הציגה ב"כ המבקשת קלסר עב כרס המכיל עשרות עמודים של מידעים, תוך התמקדות במידעים משנת 2016 ו- 2017.

מחוות דעת שב"ס עולה שהמשיב החזיק בשתי כתובות : האחת, במזרח ירושלים והשנייה בחברון. בכך יש להסביר, ככל הנראה, את העבירה של שהייה בלתי חוקית. יתכן שיש בכך גם כדי להסביר חלק מהעניינים הביטחוניים המיוחסים לו במידעים.

נבחנה אפשרות החזקתו בהפרדה זוגית מול הגורמים הרלוונטיים. בעמ' 2 לחוות דעת הפרדה מס' 2469238 מפרט את הבדיקות הפרטניות שנעשו בבתי הכלא ברחבי הארץ בהם קיימים תאי הפרדה. תוצאת הבדיקה הינה שלא ניתן לשלב את המשיב בהפרדה זוגית.

מהחלק הסודי של חוות דעת שב"ס עולה כי במהלך כל מאסרו, לאסיר מעורבות שלילית ומידע על כוונות לפגיעה בו ומצידו כלפי אחרים, החזקת אמל"ח, איומים, כוונות לפגיעה בסגל, ויכוחים עם אסירים ומעורבות עמוקה בנושא סמים.

במהלך תקופת מאסרו נפתחו נגד המשיב 2 תיקי פ"א שעניינם סמים.

מעיון בהרשעותיו הקודמות של המשיב עולה כי המשיב הורשע במהלך תקופת ריצוי מאסרו בבית משפט השלום בטבריה, בעבירות בשני תיקי פ"א נוספות, האחד 002785/05 והשני 2782/05. בתיק האחד הורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות וניסיון לתקיפה, בעת ששהה בכלא שטה ניסה לדקור אסיר אחר באמצעות דוקרן מאולתר ופצע אותו.

בתיק השני, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל של 1.6 גרם, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הופעל נגדו עונש מאסר על תנאי של 6 חודשים שנגזר עליו בתיק קודם 2537/01 - בית משפט השלום באר שבע.

מתוך עיון בדוח ניתן להתרשם כי מדובר במידעים רבים, מגוונים ומעודכנים, המחייבים המשך הפרדה, ללא קשר לאותו אירוע דקירה משנת 2015.

בדוח ישנה התייחסות ממוקדת למידעים משנת 2016, חלקם חמורים ביותר. למשל, ידיעה 2178216, ידיעה מס'

2210192, 2223987, 2279923 + 2276267. ידיעות נוספות שנתקבלו לאחר הדיון האחרון בעניינו, חלקן של הידיעות **מוצלבות** - 2310493 + 2314001 וכן 2310495 + 2310494. המדובר בעשרות ידיעות בשנת 2016. ישנה ידיעה חמורה משנת 2017 - 2375033.

ממכלול הידיעות עולה תמונה של מסוכנות חמורה בדרגה גבוהה.

עיינתי גם בהכרעת הדין המפרטת את ההכנה והתכנון של ביצוע הרצח, כאשר ההחלטה והיוזמה לביצוע הרצח היתה של המשיב (סעיף 19 להכרעת הדין). הוא היה בעל השליטה וההגמוניה. שותפו היה קטין. המשיב תרם תרומה משמעותית לעצם ביצוע העבירה מיד בסמוך לאחר מכן, ולאופן עשייתה. טענתו כי נגרר לאירוע בסיטואציה שנוצרה וכי האחריות לביצוע הרצח נופלת אך ורק על כתפי הקטין שביצע בפועל את הרצח, נדחתה.

לאחר שבחנתי את הבקשה על נספחיה, כולל תצהיר רכז וועדת ההפרדות, עמדת הגורמים הסוציאליים והרפואיים, ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבור שבנסיבות העניין, יש מקום להיעתר לבקשה. העילות המחייבות המשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד וכמפרט בסעיף 19 לפקודת בתי הסוהר, נתקיימו במקרה כאן.

אשר על כן, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד לתקופה נוספת של 6 חודשים, כמבוקש.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ז, 10 מאי 2017, בהעדר הצדדים.